Dıgıl

Fiyatı: 3000 LİRA
(KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 173
20 Ağustos 1992

Deniz Mete

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

ZAFER TEMOÇİN'DEN

BÜYÜK TARİHİ RESİMLİ ROMAN

SÖNMEZ KARAKURT'TAN

ASILSIZ MESLEK

KENAN YARAR'DAN

BENİMLE DALGA GEÇME

MURTAZA GÜRKAN'DAN

HER GECE BARDA

SERVET GÜRBÜZ'DEN

APTAL KORSANLAR

MADALYONUN ÖBÜR YÜZÜ

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

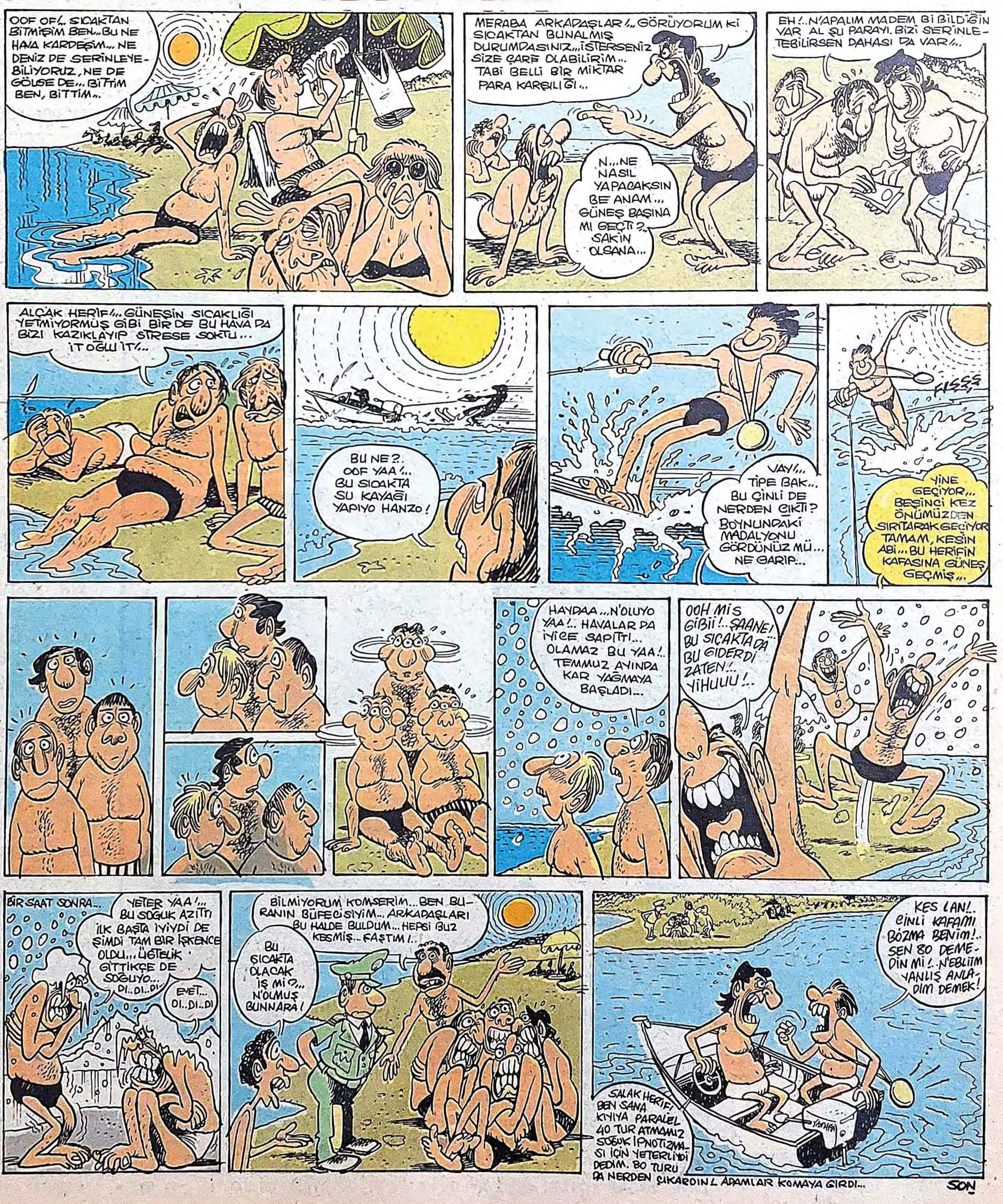

APTAL KORSANLAR

● SERVET GÜRBÜZ

Dıgıl MEKTUPLAR

FERHAT İLE ŞİRİN...

FİRUZE Hanım'ın mektubunu okudum. Mühim meselelere parmak bastığı için tebrik ederim. Yalnız, tespitlerinin hepsine birden katılmıyorum. Mesela; **"Acı çekmesini seviyorduk.** En basit insani ilişkileri bile kıskanıyorduk. **Kendimizi Ferhat, ya da Şirin'leştiriyorduk."** diyor. Acı ile Ferhat arasına kıskanmayı sokmasına rağmen, Ferhat ile Şirin'in acı çekmeyi sevdiklerini kastediyor arkadaşımız. Halbuki öyle midir? Ferhat'a dağı deldiren sadece Şirin'e olan aşkı mıdır? Sanmıyorum. On yıl sonra Mehmere Banu şartını geri alır. Ferhat'ın Şirin'le evlenebileceğini söyler. Fakat Ferhat kabul etmez, illa ki delecektir dağı ve akıtacaktır suyu. Neden? Çünkü aşkın ötesinde bir toplum sevgisi vardır, Şirin'e kavuşmanın yanında mensup olduğu halkı suya kavuşturmak arzusu da vardır, Ferhat'ın yüreğinde. Sizin "Acı çekmeyi seviyorduk" cümlesi olsa olsa Leyla ile Mecnun'a yakışır. Delice sev ama hiçbir şey yapmadan kendini çölde taşa, kuma vur, kısacası yenilmeyi baştan kabul et. İşte Mecnun ile Leyla!

Bir nokta daha var; "Bir kere, toplum olarak kaderciydik" diyorsunuz. Doğrudur, gerçekten de kaderciyiz. Peki kaderci olmamızın nedenlerini düşündünüz mü hiç?

Ben düşünelim derim ve hepinizi, bütün okuyucuları bu köşede tartışmaya davet ediyorum. İlk sebep benden olsun. Ben, arkadaşlarım, derim ki; bizim dinimiz yani İslam dini; hayır, hayır! Bütün dinler insanın kaderci olmasına sebeptir. Buyrun...

H.Mehmet TOKLU

●DEVAMI 6. SAYFADA

Dıgıl
Yıl: 4 Sayı: 173
20 Ağustos 1992 Perşembe

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No.10 Kat.3 Daire.6 Yeşilyurt-İstanbul
Tel: 574 54 92

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 44.200 TL.– 6 AYLIK: 88.400 TL. – 12 AYLIK: 176.800 TL.– TEL: 550 25 04 – 6 HAT

UTANGAÇ

EDİKA

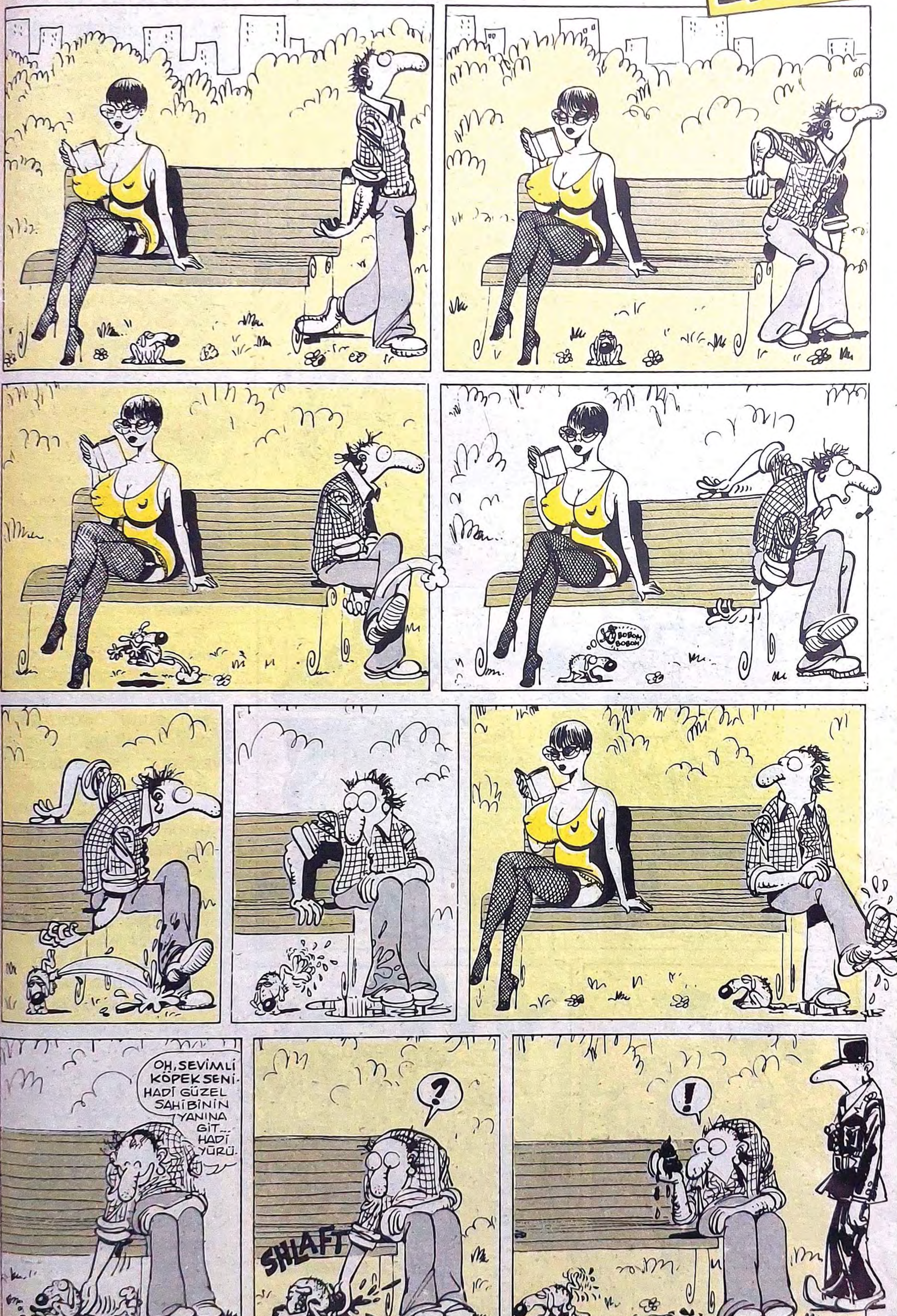

STRİP TEASE

●ÖZGÜR YICI

BİR BAKKALIN Veresiye Defterinden

● MURTAZA GÜRKAN

ÖZET: Bakkal Mehmet efendi, zarar etse de bakkallığı bırakmayı düşünmez... Çünkü artık onu herkes bakkal Mehmet efendi diye tanımıştır... Bir yandan babası gibi gazoz içerken, bir yandan da alım gücü olmayan insanları düşünür... Veresiye alışveriş eden insanlar, aklına gelir... Alışveriş etmekle kalmayıp, kendisinden ayrıca borç para isteyen insanlar aklına gelir...

★ ★ ★

HEY gidi **veresiye** hey... Bir de bakkallarda "veresiye isteme benden... Buz gibi soğurum senden", "Lütfen veresiye teklif etmeyin" gibi yazılara rastlanır... İstersen verme?... Adam senden 7 - 8 ay alışveriş ediyor... Her defasında tikko para ödüyor... Güven vermiş... Şimdi zor duruma düşünce veresiye vermeyelim mi yani? "Kusura bakma hemşerim... Paran olunca mı, gel" diyelim... Yakışır mı bize? Parası kalmadığı için, 10 gün, 15 gün ya da ay sonuna kadar veresiye alışveriş ediyorsa acaba suç onun mu? Hiç sanmıyorum... Hiç sanmıyorum, hiiiç... İnsanların cebinde, bir ay boyunca rahatlıkla geçinebilecekleri kadar para olsa, böyle mi olurdu? Suç insanlara emeklerinin karşılığını vermeyen düzen de değil mi? **Evelallah demokratız,demokrat...** Bakkaldayız diye, millet bizi hiçbir şey bilmiyoruz sanıyor... Hey yavrum hey...

→

Yaşamayı unuttuk ama, daha okumayı unutmadık... Nasılsa müşteri de yok... oturup gazete dergi okuyoruz... gazete dedim de, artık bakkallardan gazete - dergi kalktı... Hiçbir bakkal uğraşmıyor, bu işlerle... Burda yalnız ben satıyorum gazeteleri... Eskiden gazete ayırtan müşteriler vardı... Ne güzel günlerdi onlar? Akşamın 9'unda, 10'uda da olsa gelir gazetelerini alırlardı... Şimdi kimse gazete okumuyor... Sabahları "bir gazete, bir ekmek" diyen insanlar şimdi nerdeler?

Şu **veresiye defterine** bak... 200 - 250 isim var... Kimler yok ki defterde? İşçisi, memuru, öğrencisi, emeklisi, şoförü, gazetecisi, yazarı, doktoru, işsizi... Evet işsizi... İşsizse **veresiye** alışveriş edemeyecek mi? Veresiye yüzünden bakkal mı değiştirsin... Kimbilir ne sorunları vardır bu insanların?... Geçenlerde bizim doktor rakı istiyor... Doktor dediysem, daha yeni çıktı... Hastanede çalışıyor... Eline geçen para ne ki? Bekar adam... Masrafı da çok... Aksi gibi bende de rakı kalmamış... "Yok" deyip göndereyim mi? Garibanda para yok... Rakı parası verdim de, başka yerden aldı... Sıkıla sıkıla istiyor, peynir, zeytini... Belki daha alacağı şeyler var, söyleyemiyor... Ben zorla, ısrarla "başka isteğin var mı? Başka isteğin var mı?" diyorum da söylüyor... Severim doktoru... Hep böyle delikanlı olsun, canımı yesin... Ama o veresiye yok mu, veresiye? Ah baba aaah!... Bakkallığın kanunu bu... Öğrenci nasıl müsvetde defteriyle anılıyorsa, bakkal da veresiye defteriyle anılır... Bakkal olur da, **VERESİYE DEFTERİ** olmaz mı?

(Haftaya: Bakkal veresiye defterine kendini kaptırdı)

2. SAYFADAN DEVAM

Liberallere Yanıt

SON yıllarda, emekten söz açmak korkulur hale geldi. Ne ilgisi varsa SSCB dağıldı ama... diyorlar emeğin SSCB ile ne ilgisi var? İşte bu liberal yazarlarımız, basında çokca köşe buldu. Ama bu yazarlarımız, yalnızca ekonomi de liberaldir, duvarlar yıkılmıştır ama, soğuk savaşın ürünü yasaklar sürüyor.

Engin Ardıç, 24.6.92'de Tele On'da 24 Ocak kararlarının bir benzerinin alınmasını savundu zamanında, 24 Ocak kararlarının ancak bir militarist yönetimle uygulanacağını söylüyorlardı. Ve ardından 12 Eylül geldi. Liberalizmin bir türevi sivilazosyondur. Engin Ardıç bunu bilmiyor galiba yıllardır örgütsüz bastırılmış emekçilerin taleplerini, ekranda kötülemek nasıl doğru? Herkese sendika, örgütlenme hakkı vermeden, eli kolu bağlı olanları kötülemek insafa sığar mı? TÜSİAD'ı savunuyorlar. Serbest ekonomiymiş adı. Kalitesiz malları üretip, aman gümrükler kalkmasın sanayici korunsun teraneleriyle, tekeller kurmak nasıl çağdaşlık? Sivilliğe inanması gereken iş dünyası emekli generalleri yönetim kurullarına alıp, işçi haklarını es geçip, Latin Amerika modelini savunuyorlar. Yeri gelince, tutuculuğa prim verip, laiklik karşıtlarını kolluyorlar. Sermayenin dini, imanı paradır..., diye boşuna söylememişler.

Güneş Taner, 22.6.1992 günü Hürriyet'te Mehmet Barlas'a 'işadamları dinlenilsin' demiş. Sayın Güneş Taner'e sormak gerek: "Yıllardır neyi yapıyoruz zaten? Yıllardır itilip kakılan emekçilere bir kez daha faturayı hangi hakla ödeteceksiniz?"

Sayın İnönü sendika konusunda daha çok uğraşacaksınız diyor. Memurlar coplanıyor. Kendileri iktidar da değil mi? Bir daha seçim olmayacak mı? Vaatlerinizi unuttunuz oyumuzu da unutun diyeceğiz. İlhan Selçuk haklı. Sömürü bitmedikçe sol bitmez. (Sol görünenler hariç ama)

Emeğe saygıyla Dıgıl'cılara sevgiler!...

Meftun DİNCEL–İZMİR

ASILSIZ MESLEK!..

● SÖNMEZ KARAKURT

BENİMLE DALGA GEÇME!...

KENAN YARAR

BÜYÜK TARİHİ RESİMLİ ROMAN:

Abdülhamit'in Yeğenleri

ZAFER TEMOÇİN

ÖZET: V. Murat, kızları Hatice ve Fehime Sultan'ı evlendirilmeleri için Padişah II. Abdülhamit'in Yıldız'daki sarayına yollar. Aradan aylar geçer, kızlara uygun birer eş bulunamaz.

BÜYÜK TARİHİ RESİMLİ ROMAN: **Abdülhamit'in Yeğenleri**

● ZAFER TEMOÇİN

● MEHMET COŞKUN

Aşkların Böylesi!..

HADİ ANLAT BAKALIM...

MURAT ALPAY

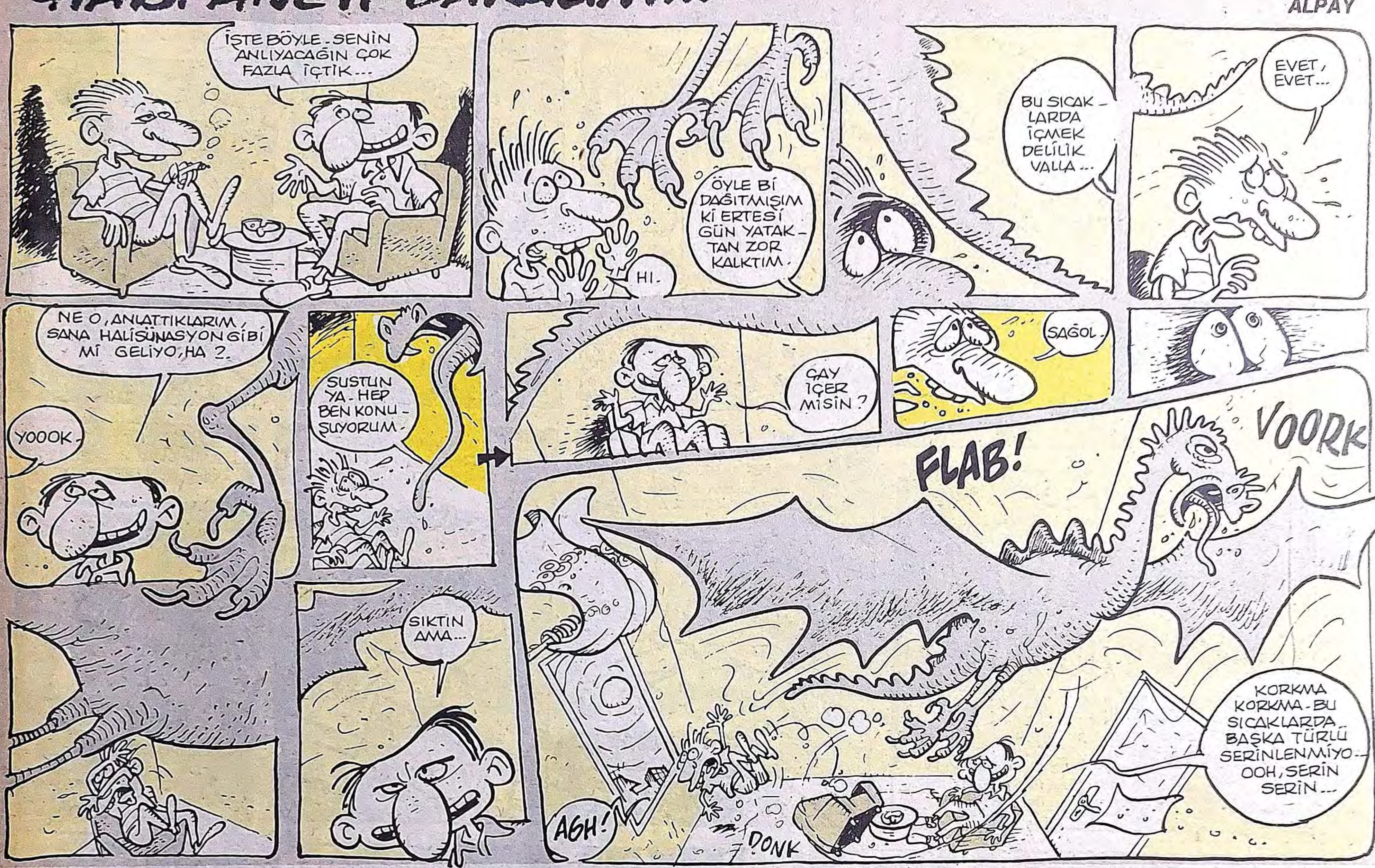

Her gece BARDA

(TAMAMI ESPRİ, TAMAMI BURDA)

İŞTE BÖYLE SEVGİLİ OKUR

SEVGİLİ okur... Bugün ayın ondördü... Perşembe'yi, Cuma'ya bağlayan gece... Saat 00.03'e geliyor... Sen bu yazıyı, 19 Ağustos Çarşamba günü okuyacaksın. Çünkü ben bar yazılarını, 5 - 6 gün önceden dergiye veriyorum... Bu 6 aydır böyle... Bunu yayın sekreterim Alaattin'de biliyor, kadim dost da biliyor... "Kadim dost da kim?" derseniz, orda durun derim... Kadim dost, 6 aydır bar yazılarımıza karikatürleriyle katkıda bulunan, Murat Alpay'dır... O kadar bağırırım, çağırırım hiç kızmaz... Bizim Murat, bar yazılarının karikatürlerini çizmeye kendisini öyle bir kaptırdı ki, sormayın gitsin... Birkaç barda da ünlü mizah yazarı Murtaza Gürkan'ın kadim dostuyum diye hava atmış... Bir defa da içtik onla... "Senin muhabbetini çok sevdim... Her zaman içerim senle" dedi... Bunu yalnız kadim dost mu söylüyor?... Yoooo... Bütün barlar söylüyor... Çıkın Beyoğlu'na, girin bir bardan içeri... O barda, ben ünlü sanatçı, ben mizah ustası, ben Murtaza Gürkan yoksa o bar bitmiştir, tükenmiştir, türüklere gelmiştir, hatta aküz olmuştur... Benim muhabbetim gibi var mı be? Artık Beyoğlu ve dahi Ortaköy'de geyik muhabbetleri demode, **ben ünlü sanatçının muhabbetleri moda... Kurban olayım...**

Şu anda aklıma Bennu Gerede, Emel Müftüoğlu, Nazan Şoray, **Meral Oğuz**, Özlem Nebioğlu geliyor... Şu anda ne yaparlar, ne ederler, ne yerler, ne içerler? Benim yazı yazdığımdan haberleri var mı?

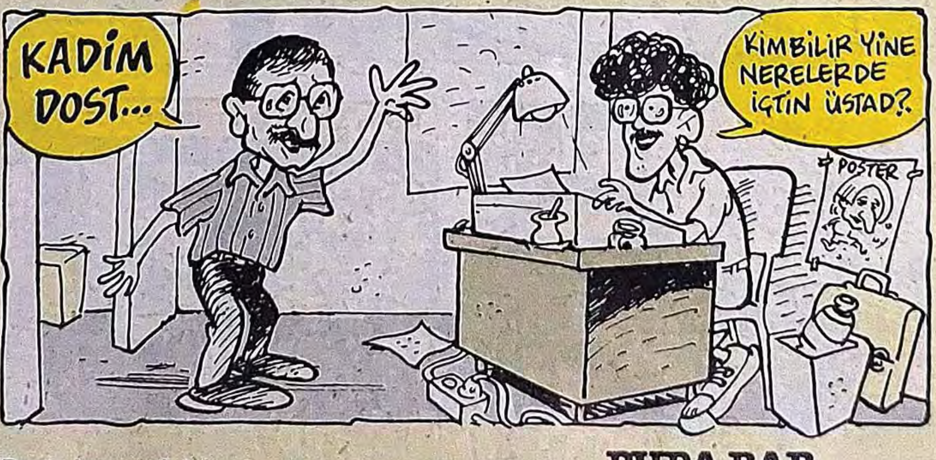

Benle tanışmak için niye can atmazlar?

Şarkıcı Emel'den bahsederken, niye her defasında seksi **Emel** demek isteğini duyuyorum... Televizyonda izlerken, gazetelerde resimlerine bakarken niye bu kadar heyecanlanıyorum... Emel çok mu seksi, Meral Oğuz ondan daha mı seksi? Bir barda rastlasam, **bu iki seksi kadına**, hangisiyle rakın rol yaparım... Hangisiyle daha çok ilgilenirim, hangisiyle pazı dolması yerim... Hangimiz daha önce sarhoş olur, hangimiz muhabbete limon sıkar... **Hangimiz söylemedi küçük yalancıklar... Hangimiz kıymet verdi sevdalarına...**

İşte böyle sevgili okur... Aklıma gelenleri hiç durmadan yazsam, saatler sürer... Aklıma Emel geliyor, Nazan geliyor derken beni yanlış anlama okur... Öylesine yazdım?... Aklıma kadın geleceğine, espri gelsin diyenleriniz olabilir... "Barlar ne zaman gelecek, bu hafta bara gitmedin mi yoksa?" diyenleriniz olabilir... Demokrasilerde herşey olabilir... Gittim de, istediğim atmosferi yakalayamadım... Anlatayım isterseniz... Siz istediniz n'aapalım...

PUPA BAR

İKİ gün önce saat 08.00'de evden çıktım... Gideceğim yer belli... Arnavutköy Pupa Bar... gittim... Kapıdaki adam buyur etti, içeri girdim... Kimse yok... **Gitarcı Altuğ** kendi söylüyor, kendi dinliyor... Altuğ'u nerden mi, tanıyorum? **Beyoğlu**'ndan... "Abi gel, çalıştığım barı yaz" dedi... Güzel yer... Yumuşak koltuklar ve müzikle günün yorgunluğunu atıyorsun... Bir rakı, çerez geldi... Limonlu soda da istedim... (En azından filmin çabuk kopmasını önlemeye yarıyor)... Bir iki çaldı bizim Altuğ... Sonra bıraktı... Konuşmaya başladık... Garsonlar sıkıntılı... Devamlı kül tablalarını değiştiriyorlar... Öyle ki sigara yakıyorsun, garson sana bakıyor... Kül tablası boş... Sigarayı söndürüyorsan, hemen kül tablasını değiştiriyor... Adam da haklı... Hareket edecek elbette... Garsonlar bunalmış, Altuğ bunalmış, ben bunalmışım... Bunalmışım ki hemi de nasıl bunalmışım...Görev uğruna, 32 derece sıcakta içki içiyoruz... Kolay mı dostlar? **Bilmiyorum bizimki, hangi akla hizmettir?** Baktım kül tablasını değiştirmek için, sürekli benim sigara yakmamı bekliyorlar, doğru tuvalete gittim... Gizli gizli sigaramı içmeye başladım... Oh be... Şu dünyanın işine bak... 14 yaşımda **babamla annemden** gizli sigara içerdim... Onu anlıyorum da, 31 yaşında garsonlardan gizli sigara içeceğim hiç aklıma gelmezdi...

Bir rakı daha alıyorum... Birkaç müşteri geliyor... Seviniyorum... Çünkü garsonlar, artık onların kül tablalarını değiştirmekten, benim kül tablalarımı değiştiremeyecekler... Onlar görmeden sigaralarımı tablamda söndürüyorum ve **izmarit erotizmini doyasıya yaşıyorum**...

Pupa Bar'da rakı 13, bira 10, çerez 5, soda 5 bin lira... Ayrıca kişi başına müzik parası olarak, 10 bin lira ödüyorsunuz... Temiz ve rahat bir yer... Arnavutköy, iskele meydanından geçerken, zamanınız varsa bir uğrayın... Sevgilinizi de götürün... **Bir iki saatliğine gitarist Altuğ'un kahrını çekin artık...**

Hoşçakalın derken, ben ve kalemim hepinizi saygı ve sevgiyle selamlıyor, haftaya bir başka bar'da diyoruz... Her yazının bitiminde, "espri yapmak zorunda değiliz" diyoruz...

MURTAZA GÜRKAN

GÖZÜ DÖNEN SAKAL !..

CAN BAYTAK

BEDEL

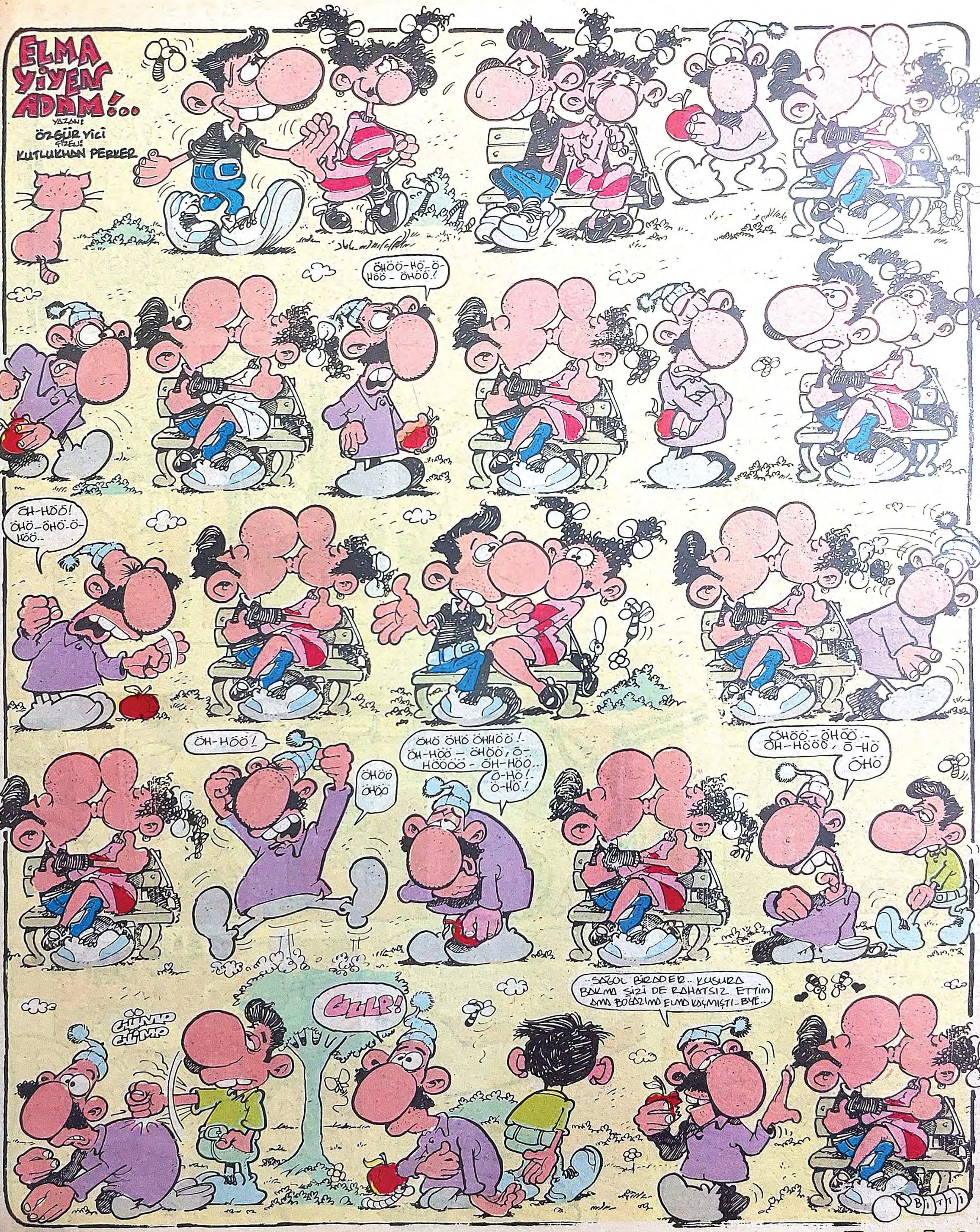
ELMA YİYEN ADAM!...
YAZAN: ÖZGÜR YİCİ
ÇİZEN: KUTLUKHAN PERKER
ÖHÖÖ-HÖ-Ö-HÖÖ - ÖHÖÖ!
ÖH-HÖÖ!
ÖHÖ-ÖHÖ-Ö-HÖÖ..
ÖH-HÖÖ!
ÖHÖÖ ÖHÖÖ
ÖHÖ ÖHÖ ÖHHÖÖ! ÖH-HÖÖ - ÖHÖÖ, Ö-HÖÖÖÖ - ÖH-HÖÖ.. Ö-HÖ!.. Ö-HÖ!
ÖHÖÖ-ÖHÖÖ.. ÖH-HÖÖÖ, Ö-HÖ ÖHÖ
GÜMP GÜMP
GULP!
..SAĞOL BİRADER.. KUSURA BAKMA SİZİ DE RAHATSIZ ETTİM AMA BOĞAZIMA ELMA KAÇMIŞTI - BYE..
BİTTİ

Zaten birgün...
Evet.. İki düzine gül ve Fransız şampanyası.... Eminim çok hoşuna gidecek...
Borcum ne kadar?
DING DONG
Buyrun...
IŞŞHH SIÇTIK ŞİNDİ
Eee.. şeyy.. Yanlış geldik galiba... Eee yan kapıya gelmiştim galiba ben..
Hakan Bey dül mi? Lütfen içeri girin...
Lütfen!..
Suzaancığım... Bak.. misafirin geldi...
Eveet!.. Hadi ne duruyorsunuz? Neyi bekliyorsunuz? Birbirinizi Hissetmeden daha ne kadar bekliyebilirsiniz?.. Hadi koşun!.. sarılın... Eriyin birbirinizde...
Hadi ama.. sabrımı taşırıyorsunuz.. Unutmayın ben yokum.. İş gezisindeyim... Seksin sınırlarını zorlayın.. Doyun birbirinize.. Hadi şimdi yavaş yavaş yatak odasına çıkıyorsunuz.. Birbirinize hissettirtecek çok şeyiniz var...
Ve evet.. Yatak.. zevk dalgaları küçük savaşçılarını vücudunuzun en hassas köşelerine gönderiyor.. Artık birbirinizsiniz.. Keşke hiç bitmese keşke sonsuza dek sürse... Hadi... çekinmeyin...
Yasak aşk ne kadar güzel tanrım... Fakat tam bu anda birşey oluyor.. Ben çıktığım iş gezisinden hemen dönmek zorunda kalıyorum... Sevinçle eve geliyorum... Karıma koşuyorum... Yatak odamın kapısını açıyorum veee....
BANG BANG...
SON